

ren vidste eller burde have vidst, at der er foretaget et sådant indgreb. Det samme gælder, hvis føreren har betjent køretøjet på en sådan måde, at hastighedsbegrænseren gøres uvirksom. Frakendelsen sker ubetinget, medmindre der foreligger særlig formildende omstændigheder, hvorefter frakendelsen kan ske betinget, jf. § 125 a, stk. 2.

Efter § 126, stk. 1, frakendes førerretten betinget,

- 1) hvis føreren under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden volder skade på person eller ting eller fremkalder fare herfor (§ 126, stk. 1, nr. 1),
- 2) overskrider de tilladte hastighedsgrænser med mere end 70 pct. (§ 126, stk. 1, nr. 2),
- 3) overskrider de tilladte hastighedsgrænser med mere end 70 pct. for hastighedsgrænser på højst 30 km i timen eller med mere end 40 pct. for hastighedsgrænser på over 30 km i timen for så vidt angår tunge køretøjer og køretøjer med påhængsvogn (§ 126, stk. 1, nr. 3),
- 4) overskrider den største tilladte totalvægt med mere end 30 pct. for så vidt angår tunge køretøjer (§ 126, stk. 1, nr. 4),
- 5) gør sig skyldig i promillekørsel med en alkohol-koncentration i blodet under eller efter kørslen over 0,80 promille (§ 126, stk. 1, nr. 5), eller
- 6) hvis frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj (§ 126, stk. 1, nr. 6).

Som nævnt sker frakendelsen i disse tilfælde betinget. Foreligger der visse nærmere i § 126, stk. 2, angivne skærpende omstændigheder, sker frakendelsen imidlertid ubetinget. En betinget frakendelse efter § 126, stk. 1, skal således i medfør af § 126, stk. 2, erstatte af en ubetinget frakendelse,

- 1) hvis føreren forsætlig har voldt skade på andres person eller ting, forsætlig har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført motordrevet køretøj på særlig hensynsløs måde (§ 126, stk. 2, nr. 1),
- 2) hvis føreren har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig medfører en betinget frakendelse efter stk. 1, nr. 1-5 (§ 126, stk. 2, nr. 2),
- 3) hvis føreren tidligere er frakendt førerretten betinget, og føreren inden for prøvetiden begår et nyt forhold, der medfører betinget frakendelse (§ 126, stk. 2, nr. 3),
- 4) hvis føreren tidligere er pålagt kørselsforbud, og føreren inden for tre år efter kørselsforbudet blev pålagt begår et nyt forhold, der medfører betinget frakendelse (§ 126, stk. 2, nr. 4), eller

- 5) hvis føreren tidligere er frakendt førerretten ubetinget, og den pågældende inden for fem år efter udløbet af frakendelsestiden begår et nyt forhold, der medfører betinget frakendelse (§ 126, stk. 2, nr. 5).

Under særlig formildende omstændigheder kan der dog i de i § 126, stk. 2, nævnte tilfælde ske betinget frakendelse, jf. bestemmelsens stk. 3.

Bestemmelsen i § 126, stk. 2, nr. 2, vedrører situationer, hvor der foreligger samtidig pådømmelse af flere kørsler, der bedømt hver for sig kun ville medføre betinget frakendelse. I sådanne tilfælde skal der i medfør af § 126, stk. 2, nr. 2, fastsættes en fælles ubetinget frakendelse. Hvis der foreligger en forseelse, der isoleret set skal medføre en betinget frakendelse, til samtidig pådømmelse med en forseelse, der isoleret set medfører en ubetinget frakendelse, skal der tillige efter princippet i § 126, stk. 2, nr. 2, fastsættes en fælles ubetinget frakendelse.

Når en frakendelse i øvrigt skærpes alene med den begrundelse, at føreren tidligere er frakendt førerretten betinget eller ubetinget eller pålagt kørselsforbud, siges den tidligere frakendelse at blive tillagt gentagelsesvirkning.

Skærpelsen kan vise sig på to måder. Den kan for det første påvirke valget mellem ubetinget og betinget frakendelse, idet frakendelsen på grund af fortilfælde gøres ubetinget i et tilfælde, hvor den ellers ville have været betinget. Denne situation er reguleret i færdselslovens § 126, stk. 2, nr. 3-5. For det andet kan gentagelsesvirkningen bestå i, at udmålingen af frakendelsestiden for en frakendelse, der allerede isoleret set er ubetinget, skærpes. Denne situation er praksisbestemt, og gentagelsesvirkningen er her ikke obligatorisk.

For så vidt angår valget mellem ubetinget og betinget frakendelse følger det af § 128, at der til en betinget frakendelse som udgangspunkt er knyttet tre års prøvetid. Begår den dømte i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af førerretten, udmåles der i medfør af § 129 en frakendelsestid for den tidligere forseelse, som lægges sammen med den frakendelsestid, der skal udmåles for den aktuelle forseelse, således at der nu fastlægges en fælles frakendelsestid for begge forseelser. Denne frakendelse skal i medfør af § 126, stk. 2, nr. 3, som udgangspunkt være ubetinget. Skærpelsen til en fælles ubetinget frakendelse er obligatorisk, bortset fra tilfælde med særlige formildende omstændigheder, jf. § 126, stk. 3.

Er føreren tidligere frakendt førerretten ubetinget, og begår den pågældende inden fem år efter udløbet af frakendelsestiden en ny forseelse, der isoleret set medfører en betinget frakendelse, følger det af § 126,